

2
3
4
5

1725.

1. Berolinensis, Gall. Chrest.: Ordinis Tectorum . . . Decanus: Lectori
Generali s. p. d. (ad Disputationem inaugurations ^{do.} ~~Christian~~
~~Gottfr~~ Friderici Lippriedi invitatus.)
2. Berolinensis, Gall. Chrestiensis: Ordinis Tectorum . . . Decan.
Lectori Generali s. p. d. (ad Disputationem inaugurations
Christiani Gottfr. Graefii invitatus.)
3. Berolinensis, Gall. Chrestianum: Ordinis Tectorum . . .
Decanus: Lectori Generali s. p. d. (ad Disputationem
Ordinem Chrestianum Gottfr. Graefii invitatus.)
4. Berolinensis, Gall. Chrestianum: . . . Decanem observa.
Bonum forenam, variis argumentis . . . subtilis.
5. Berger, Christoph Henr. de: Procurator collegii
Iureconsultorum . . . Decanus: ad Mortationem
solenam . . . Cardati Joannis Christophoris Kleit.
lii i. . . invitatus.
6. Berger, Christoph Henr. de: Procurator ordinis Iure.
Consultorum . . . Decanus: (ad Mortationem

- inauguralem . . . Candide Caroli Christophei
Wagneri . . . invitat.
7. Berger, Christopherus Henricus, de: Selecta iuris
Iustitiae capita
8. Berger, F. W. gelach
8. Berger, Dr. Gottlieb: De antiquaphis veterum
9. Berger, Dr. Gottlieb: Historica orientis . . .
historia diffusa.
10. Chladnius, Martinus: De introsersione ho-
minis in se ipsum cum veritate facultativa
11. Gobbingius, Dr. Petrus: De apographis veterum
12. Klemmerichius, D. Pet. Horn: De jure statuarum
mercantilium ac columnarum militarium
Von Recht der Post: Wege - Sieden.
13. Klemmerichius, Peter Horn: De commerciis
14a. Kranz, Jurianus Tenuiculus. 3 exempl.
14. Leprosus, Paul. Gottl.: De sympatheticis mortis
actionibus medicis ratione in syphilis et officitis

15. Læsches, Mart. Ruth.: Thesis in physicarum Deo ad Dux.
16. Menckes, Gottfr. Ludov.; Ord. Th. Nicom.: Doctorbus
omnium ordinum . . . p. 3. (et Disputationem.
Votumne Gottlob. Ernesti Werneris innotescit.)
17. Menckes, Gottfr. Ludovici: Deliberatione et militium
ab defectu concubus- parentum et chilicordae
nuptiarum nullitate
18. Menckes, Gottfr. Lud.: Fisi aliquant observationes
19. Menckes, Gottfr. Lud.: De præsentatione masculini
genit.
- 20¹ = Menckes, Gottfr. Lud.: Deportatione peribus
L'armi fentaliam 2 Sept. 1723 - 1741
21. Menckes, Th. Theodoras: Febris petechialis -
epidemicus, qua annis ultime dubius mister
l'ritas, ejusque vicinia afflcta quist historiam
prædictice proponit. -
22. Thielmannus, Jakob: De actione ex convicta
Academica competente.

23. Vater, Abachen: *Dissertatio inaug. medica*, qua
viro et fai duo rarissima . . . ad recepta
Iam exponit
24. Vater, Christianus: *Hygienen, b. c. artus salutares*
et expallitatem, sanitatem hominis et sanitatem
urque conservant . . . exponit
25. Vater, Dr. Fridericus: *De resonum emendatione*
temporum formae statum Germaniae proto-
fascium a Calendario Gregoriano anni 1724
. . . descriptum . . . datus in fine de
oro rōto Ludovicus
26. Vater, Dr. Bellaria: *Dissertatio iuridica*,
qua selectas observationes forent varii
argumenti . . . publice examinandas propon-
unt
27. Vater, Dr. Bellaria: *De pactis totalibus atque*
juris capitibas.
28. Vater, Dr. Bellaria: *Dissertatio iuridica* . . .
qua erat per circos bona characteris uori
a merito tractata emendantur.

20.

1723

2e

ORDINIS JCTORVM
IN
ACADEMIA VITTEMBERGENSI
H. T.
DECANVS
**GEBH. CHRISTIANVS
BASTINELLERVS**

D. ET DIGESTI VETERIS PROF. PVBL.
CVRIA E ITEM ELECTORALIS PROVINC.
CONSISTORII ECCLESIASTICI AC SCABINATVS
ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO
S. P. D.

Perti et manifesti iuris est,
omnia omnino pacta duorum, uel plurium, in idem
placitum consensione perfici, neque aliter, quam le-
gitimo utriusque paciscen-
tium interuentu, ultro ci-

troque fidem dari posse, cum uale absonum
sit, sibi ipsi, in causa ciuili, obligationis le-
gem paeſcribere, aut contra ſeipſum, ad fer-
uanda promissa, experiri uelle. Quodſi au-
tem mater de bonorum ſubtantia, poſt obi-
tum diuidenda, cum quibusdam ex liberis, ce-
teris quidem abſentibus, pacificatur, non inu-
tilis enaſcitur quaefatio: num etiam liberi ab-
fentes, et huius pactionis ignari, mortua ma-
tre, illam debeat adimplere? Pro exiguo
temporis ſpatio, quod, ob Nobilissimi et Con-
ſultissimi Candidati nostri festinationem, in-
ter alios permultos muneris mei labores, mi-
hi relictum eſt, paucissimis dispiciamus, quid
hocce in caſu, hoc ipſo mente Ordini No-
stro oblato, iuris ſcripti ratio nobis perſuade-
at. Vnica nimirum posterioris matrimonii fi-
lia, quae, inito eiusmodi diuisionis pacto inter

):(2

ma-

matrem et tres prioris coniugii filias, absue-
rat, nec, matre adhuc superstite, istud appro-
bauerat, post eius mortem grauiter contem-
debat, totum hoc negotium ad se non perti-
nere, neque ullam ei uim semet obligandi in-
esse, et hinc a iudice, ut pro inualido irrito-
que declararetur, magnopere petebat. At enim
uero iure meritoque a nobis responsum est,
diuisionem hanc firmam esse et ualidam, ut
adeo ab absente et ignorantie filia nequaquam
ex capite nullitatis impugnari queat et con-
uelli. Evidem id facile largior, tale pactum,
si tanquam merus actus inter uiuos conside-
retur, filiam absentem et inuitam non obliga-
re, cum eius generis res, ut antea monuimus,
utriusque partis consensum necessario requi-
rat. Sed praecipua ratio, qua Collegium no-
strum in hanc adducebatur sententiam, haec
erat: Matrem, per factam bonorum suorum
inter liberos diuisionem, nihil aliud, quam ultimam
suam uoluntatem significare uoluistis.
Quod si enim parentes inter liberos bona di-
uiserunt, id non uideri simplicem donatio-
nem, sed potius supremi iudicii diuisionem,
Papinianus diserte ait l. 20. §. 3. π. fam. er-
cifc.

cis. Ex his apparet, efficaciam praesentis nostri pacti, quod in quaestione est, secundum ea, quae proponebantur, ex indole et natura ultimarum uoluntatum esse iudicandam. Cum igitur, teste Gaio, ueteres iam satis constanter decreuerint, hodieque inter omnes constet, testandi iura per se firma esse oportere, non uero ex alieno pendere arbitrio l.32. pr. π. de hered. insit. : hinc liquet, filiae consensum, ut materna diuisio in vim ultimae uoluntatis subsistat, frustra hic desiderari. Nec incongrue ac temere hoc loco ad notissimam iuris regulam prouocare licet : *Qui potest inuitis alienare, multo magis et ignorantibus et absentibus potest*, l. 26. π. de diuers. Reg. Iur. Expendamus porro breuissimis ea fundamenta, quibus filia suam tueri opinionem conabatur. Obiiciebat autem illa, matri mentem fuisse paciscendi, et negotium inter uiuos conficiendi, id quod uel ex eo planum ac perspicuum sit, quod non modo cum ceterorum liberorum consensu et ratihabitione, qualem et quantam quisque bonorum partem post mortem suam accipere deberet, exprefserit, uerum etiam cessantem filiae absensis

consensum praesentia et scientia secundi mariti
sui, ceu huius filiae patris, uoluerit suppleri.
Cum uero actus aliquis ultra intentionem agen-
tium operari non deberet, et expressa quidem
obessent, non expressa non nocerent *l. 195. π. de*
diuers. Reg. Iur., aiebat, negotium illud omni
prorsus effectu destitui, eamque ob causam ne-
que pro ultima uoluntate, quippe quam mater
pacilcens condere noluerit, neque pro pacto, ut
pote quod ob deficientem absentis filiae con-
fusum nullitatis uitio laboraret, esse reputandum.
At salua tamen res partis aduersae nobis esse
uidebatur. Primo enim certa enixaque matris
uoluntas haud dubie fuit haec, ut dispositio
eius, siue istam pactum et transactionem, si-
ue diuisionem, nominare malueris, uim et ef-
fectum sortiretur, neque ulla ratione, ulloque
forte obtentu, inutilis et irrita fieret. Omne
scilicet negotium ita explicandum est, ut in
obscuris et ambiguis orationibus magis ualeat,
quam ut inualidum sit, et ad nihilum reci-
dat, maxime in materia ultimae uoluntatis,
quam plenius interpretari oportet *l. 12. π. de*
diuers. Reg. Iur., quia publice expedit, supre-
ma hominum iudicia exitum habere *l. Vel ne-*
gare.

gare. 5. π. testam. quemadm. aper. Atque supra demonstratum et euictum est, omnem parentum inter liberos diuisionem legum nostrarum assentu et auctoritate hanc interpretandi rationem admittere, ut ea supremi iudicij, uel ultimae uoluntatis, iure debeat censeri. Ergo praesentia et consensus ceterorum liberorum minime obstat, quippe superflua et otiosa testamentis, aliisque rerum commerciis, pondus nec addunt, nec admunt, l. 94. π. de diuers. Reg. Iur. l. 17. C. de Testam. adeo, ut id quoque, quod plane ab actu abesse potest, si uitiose uel ex abundantia adsit, ipsum actum corrumpere et infirmare nequeat. Illud interea in confessio est, et res ipsa loquitur, si liberi absentes et ignorantes in portione legitima per eiusmodi diuisionem laesi fuerint, uiam ipsis ad eius supplementum rite agendi non esse interclusam. conf. l. fin. C. Fam. exerc. Nou. 18. cap. 7. l. 30. C. de inoff. testam. Sed satis multa de hoc argumento: pluribus enim fortasse uerbis, quam necesse fuit, scripta sunt. Nunc ad id uenio, quod, nescio, annon primum esse debuerit. Nempe de Nobilissimo et Consultissimo Candidato nostro, CHRI-

STI-

STIANO GODOFREDO GRAEFIO, mihi dicendum est, atque de eius natalibus et studiorum ratione exponendum. Natus is est Wurzenae A. c15 150 xcv die x Mart. ab honestissimis parentibus, Patre quidem, Viro Plurimum Reuerendo, M. CHRISTIANO GODOFREDO GRAEFIO, Ecclesiae Wurzenensis Archi-Diacono optime merenti, qui, Diuino beneficio adhuc superstes, de faustis dignissimi filii progressibus sibi impense gratulatur, Matre autem, foemina sexus sui uirtutibus eximie condecorata, ERDMVTHA SOPHIA FLEISCHERIA, quam uno abhinc anno amisit. Paternum habuit Auum, Virum Reuerendum M. FRIDERICVM GRAEFIVM, Pastorem pagi Laufensis prope Dresden longe meritissimum, Maternum uero, Virum Nobilissimum et Praestantissimum, MATTHAEVM FLEISCHERVM, Reuerendissimi Capituli Wurzenensis Secretarium fidelissimum. Cum igitur ad eam peruenisset aetatem, ut primis literarum elementis imbui posset, optimi parentes, quibus praecipua in filii animo bene excolendo cura fuit, ipsum Scholae patriae Praeceptoribus in disciplinam tradiderunt. Atque

que in hac, ex institutione dexterrimorum Ma-
gistrorum, inter quos M. ROMANVM TEL-
LERVM, beate defunctum, ctius fide' et in-
dustria ei horis priuatissimis frui licuit, pri-
mo loco collocat, egregios in humanioribus
studiis progressus fecit, ut omnes, qui exi-
mias eius dotes nouerant, de illo optime spe-
rarent. Quam ob rem *Anno huius seculi X.* in
Academiam Lipsiensem missus est, inque eius
sinum receptus, altiora studia eo tractauit ordi-
ne, ut ante omnia Philosophiae operam daret, ra-
tus, quo firmius fundamentum esset, eo sublimius
eidem aedificium superstrui posse. Postea uero
quam cursum, ut uocant, Philosophicum in scho-
lis RVDIGERI Viri Clarissimi absoluerat, Iu-
ris Naturae ac Gentium principiis speciatim ex
ore Viri Consultissimi Excellentissimique RE-
CHENBERGII haustis, eo feliciori successu ad
amplissimum Iuris studium se applicuit, totusque
Iurisprudentiae consecratus, Virorum Praeno-
bilissimorum et Consultissimorum, OLEARII,

)) SCHA-

SCHACHERI, PHILIPPI, RIVINI et HILLI-
GERI scholas sectatus est, eorumque recitatio-
nibus, tum publicis, tum priuatis, interfuit quam
diligentissime. Plurimum tamen se Viro Con-
sultissimo et Celeberrimo D. BARTHIO de-
bere, eiusque operae ac dexteritati singulares,
quas in Iuris scientia fecit, progresiones acce-
ptum ferre, gratissimus praedicat, hisque tabu-
lis publice cupit commemorari. In Academia
Lipsiensi duo etiam eruditissima edidit speci-
mina. Primo enim sub Praesidio Excellentissimi
RECHENBERGII Theses aliquot Institu-
tionum Iurisprudentiae Naturalis uentilauit,
deinde autem, Moderatore Celeberrimo BAR-
THIO, de Emancipatione Saxonica differuit,
summo cum omnium applausu oris facundiam,
ingeniique uires, periclitatus. Tum examen,
lege Saxonica iis, qui causas in foris nostris per-
orare uolunt, imperatum, Anno cccccc XV
subiit, atque in Regia et Electorali Cancella-
ria, antegresso specimine Practico, praestita-
que

que consueta iurisiurandi formula, Aduocatorum albo inscriptus, Dresdae fortunarum sedem fixit, ibique praxin forensem per annos dehinc continuos cum tanta laude, tantoque clientum fructu et solatio, exercuit, ut omnes non immerito eum admirarentur. Nuper admodum ad nos accessit, atque, ut dignitas Doctoralis, quam diu promeruit, sibi conferretur, modeste petiit. Hinc ad utrumque, quod antiquitas *tentamen*, et *rigorosum* appellavit, *examen*, libenter admissus, ad ea, quae proponebantur, promte ac erudite respondendo, ita spem nostram impleuit, ut communni concordique confessione ad cetera quoque specimina pro lubitu edenda aditus ei factus fuerit. Proximo igitur Die *Martis*, et sequenti, cum temporis rationem habere oporteat, selecta quaedam iuris Civilis capita in Auditorio Iuridico publice illustrabit. Tum die *Veneris* in Auditorio Maiori Dissertatione Inaugurali *Decadem Observatio-*

)) (2

num

*num forensium uarii argumenti me quidem
Praeside tuebitur. Hunc uero actum ut Ma-
gnificus Academiae Rector , Patres Conscri-
pti, Proceres, et Ciues uniuersi, ceterique artis
nostrae Aestimatores, splendidissima honorifica-
que sua praesentia condecorare, illustriorem-
que reddere uelint, qua par est, obseruantia
et humanitate rogo atque contendeo, nullo un-
quam tempore hoc singularis fauoris ac bene-
ficii genus mutuis studiis atque officiis deme-
rendi occasionem praetermissurus. P. P. Vit-
tembergae , Dominica Iubilate ,
A. R. S. cīc 15cc xxiii.*

*VITTEMBERGAE
LITERIS VIDVÆ CREVSIGIANÆ.*

Wittenberg, Drss., 1723

ULB Halle
004 581 644

3

ORDINIS JCTORVM
IN
ACADEMIA VITTEMBERGENSI
H. T.
DECANVS
GEBH. CHRISTIANVS
BASTINELLERV

D. ET DIGESTI VETERIS PROF. PVBL.
CVRIA E ITEM ELECTORALIS PROVINC.
CONSISTORII ECCLESIASTICI AC SCABINATVS
ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO
S. P. D.